

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-10-46665 ברכה נ' משרד הרווחה חולון

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת בכירה אושרי פרוסט-פרנקל

תובעים יוסף יוסי ברכה

נגד

נתבעים משרד הרווחה חולון

פסק דין

- 1
2 1. התובע הגיש את התביעה דנן נגד משרד הרווחה, ובה הוא עותר לפיצוי כספי בסך 300,000 ₪ בגין
3 הוצאת דיבה, עוגמת נפש ורשלנות, בטיפול בתיקו במשרד הרווחה.
4 לגירסתו ביום 28.1.07 נפסק בדיון בתיק אלימות במשפחה, בין היתר, שהוא זכאי להסדר ראייה שבועי
5 עם בתו הקטינה, במרכז הקשר עד לבירור התלונה במשטרה. לאחר ימים ספורים הוזמן לחקירה
6 במשטרה, הוא נמצא זכאי ופנה למשרד הרווחה כדי שיאפשרו לו לראות את בתו, כפי שנקבע בפסק
7 הדין. לטענתו, שירותי הרווחה טענו בתסקיר שנשלח לבית המשפט ביום 13.7.08 דברים שאינם
8 נכונים. האחד שהוצא נגדו צו הרחקה מבתו ל 45 יום עד לבדיקת המצב, מה שלטענתו לא נכון ולא
9 היה צו כזה, והשני שהוא הגיש בקשה לחידוש הסדרי הראייה עם בתו עובדה שגם היא לא נכונה.
10
11 2. טוען התובע שבס' 5 להחלטת ביהמ"ש נקבע שיש להמציא תסקיר דחוף תוך 45 יום, אך התסקיר
12 נשלח לאחר כ 8 חודשים. לטענתו, משרד הרווחה נהג שלא לפי הוראות בית המשפט והורה לו לפגוש
13 את בתו רק במרכז הקשר. לדבריו בשירותי הרווחה בעיריית חולון נאמר לו שעליו להמתין לפגישה עם
14 בתו כיון שקיים עומס, ובמשך שבועות הוא נדחה בלך ושוב. לדבריו במשך שלוש וחצי שנים הוא פגש
15 את בתו במרכז הקשר, מה שמנע ממנו את זכותו להסדרי הראייה.
16
17 3. הנתבעת טוענת להתיישנות בטענה שהתביעה הוגשה ב-28.10.14 לגבי אירוע שהתרחש לכאורה
18 בחודש פברואר 2007.
19 עוד טוענת הנתבעת, שהתסקירים שהוגשו ע"י התובע, הוכנו בהתאם להוראות בית המשפט לענייני
20 משפחה, הנתבעת משמשת כפקיד בית המשפט, ולכן אין יריבות בינה לבין התובע.
21 לטענתה, המפגשים בין התובע לבתו נמשכו במרכז הקשר, כיון שלא היה שיתוף פעולה של התובע,
22 בקיום המפגשים ובהגעה אליהם.
23
24 4. מפרטת הנתבעת שפסק הדין לענייני משפחה ניתן ביום 12.4.05 ובו נקבע שהקטינה תהיה
25 במשמורת האם, ושיתקיימו הסדרי ראייה בין התובע לבתו בהתאם להסכמות ביחידת הסיוע. בפסק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-10-46665 ברכה נ' משרד הרווחה חולון

תיק חיצוני:

- 1 הדין ניתנו סמכויות לפקידת הסעד בכפר סבא, לטפל בקביעת הסדר ראייה, לאור העובדה שהסדרי
2 הראייה שהיו קיימים לא היו מקובלים על התובע. ביום 15.8.05 שלחה פקידת הסעד בכפר סבא מכתב
3 לפקידת הסעד בנתבעת לפיו התיק מועבר לטיפול הנתבעת, כיון שאמה של הקטינה עברה להתגורר
4 בחולון, פקידת הסעד בנתבעת שוחחה עם ההורים וטענו שאין צורך בהתערבותה.
5
6 5. ביום 28.1.07 התקיים דיון בבית המשפט לענייני משפחה, האם טענה שהגישה בקשה לצו הגנה
7 ותלונה נגד התובע, כיון שהוא מכה את הקטינה, ונקבע שעל הנתבעת לקבוע לאלתר הסדרי ראייה
8 שבועיים לתובע עם הקטינה במרכז הקשר ולהעביר תסקיר דחוף תוך 45 יום.
9 ביום 30.8.07 הגיש הנתבעת תסקיר סעד לבית המשפט, בו ודווח שהסדרי הראייה הם במרכז הקשר
10 לאור חשדות מנהלת המעון, והיא ממליצה להמשיך 4 מפגשים במרכז יחד עם אמו של התובע, ולאחר
11 מכן יציאה לשעה מהמרכז למשך שעה ללא אמו, ושהתובע יקח את הקטינה לבית אמו פעמים בשבוע
12 כשמרכז הקשר מהווה מקום מעבר.
13
14 6. ביום 10.9.07 נתן בית המשפט תוקף של החלטה להמלצות אלו, וביום 21.10.07 הסתיימה החקירה
15 בעניינו של התובע מחוסר ראיות.
16 ביום 24.3.08 פנה התובע לבית המשפט לענייני משפחה בבקשה לבטל את התנאים המגבילים, ונשלחה
17 הודעה לבית המשפט ביום 14.5.08, לפיה, עקב סכסוך עבודה של העובדים הסוציאליים לא יגיבו
18 לבקשה. רק ביום 13.07.08 הגישה הנתבעת לבית המשפט תסקיר משלים בו נאמר שהסבתא הגיעה
19 מספר פעמים ולא התמידה במפגשים, והיא ממליצה בהמשך להרחיב את ההסדר לפעמיים בשבוע
20 למשך חודשיים ולאחר שלושה חודשים למשך 3 שעות. ביום 20.07.08 ניתן תוקף של החלטה להמלצה
21 זו, ובית המשפט הורה על סגירה התובענה. ביום 1.9.08 נקבע בוועדת הארכה של מרכז הקשר
22 שהביקורים ימשכו פעמיים בשבוע, כשמרכז הקשר משמש מקום מפגש, בהלוך וחזור.
23
24 7. בדו"ח מיום 2.2.09 שכתבה הנתבעת צויין שהתובע רואה את הקטינה פעמים בשבוע למשך שלוש
25 שעות, מרכז הקשר מהווה מקום מעבר, אך מכיון שהתובע אינו מגיע בזמן הפגישות קצרות משנקבע.
26 כן נקבע שאין עוד צורך בהתערבות הנתבעת ושניתן לקבוע הסדרי ראייה עצמאיים. לבסוף נקבע שיש
27 להמשיך בהסדר הקיים ושהתובע יאסוף ויחזיר את הקטינה למקום מגורי האם ולכך ניתן תוקף של
28 החלטה.
29
30 לטענת הנתבעת היא פעלה מתוקף תפקידה והחלטות בית המשפט, התסקירים נעשו לטובת הקטינה,
31 היא פעלה במסגרת החוק ובהתאם לעומסים על פקידות הסעד.
32
33 **דיון**
34 השאלה הצריכה הכרעה בתביעה דנן האם הנתבעת התרשלה בטיפול בנושא הסדרי הראייה בין התובע
35 לבתו הקטנה, ואם כן האם עליה לשלם לו פיצויים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-10-46665 ברכה נ' משרד הרווחה חולון

תיק חיצוני:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

טענת ההתיישנות

8. אני דוחה את טענת ההתיישנות כיון שבכתב התביעה מתאר התובע אירוע "מתגלגל ומתמשך", שהחל בהחלטת ביהמ"ש ביום 28.1.07. התובע מתאר שהאירוע המשיך לפחות שלוש וחצי שנים לאחר מכן, כאשר לטענתו, משרד הרווחה "משך אותו" הלוך ושוב לאורך תקופה ארוכה בטענות, שלגרסתו הן טענות שוא, כגון צו הרחקה, חוסר מקום ועוד. מכיון שכך, יש לראות את המועד לתחילת תקופת ההתיישנות כשלוש שנים לאחר החלטת בית המשפט. הנתבעת עצמה מציינת בפרק "פתח דבר" בכתב ההגנה, כי התובע מלין על תסקירים שהגישה לאורך השנים עד 2009. דהיינו, המועד תחילת מרוץ ההתיישנות הינו בשנת 2009.

לאור זאת אני דוחה את טענת ההתיישנות.

התנהלות הנתבעת

9. צודק התובע בטענתו, שהנתבעת הגישה את התסקיר לביהמ"ש, שמונה חודשים לאחר החלטת בית המשפט ולא תוך 45 יום כפי שנקבע בהחלטה. התובעת בסעיף 3 ה' לכתב הגנתה מפרטת שביום 28.1.07 קבע בית המשפט בסעיף 5 להחלטה שהתסקיר יוגש תוך 45 יום והתסקיר הוגש רק ביום 30.8.07. האחור הרב בהגשת התצהיר שמנע מהתובע לפנות לביהמ"ש בניסיון לשנות את הסדרי הראייה וקיום המפגשים עם הקטינה רק בלשכת הקשר. אמנם נקבע בס' 4 להחלטה בבית המשפט לענייני משפחה בהחלטה מיום 28.1.07 בדיון בו בקשה האם להוציא צו הגנה בטענה שהתובע מכה את הקטינה, הרי שעד לבירור התלונה במשטרת ישראל, המפגשים בין התובע לבתו יתקיימו רק בלשכת הקשר. אילו הנתבעת היתה מציגה לפני בית המשפט תסקיר כפי שקבע בית המשפט, תוך 45 יום, יכול היה התובע לנסות ולפנות לבית המשפט לשנות את הסדרי הראיה.

10. התובע העיד שתביעתו הוגשה בגין העובדה שנאלץ לראות את בתו במרכז הקשר, ועל כך שלא נתנו לו לפגוש את בתו למשך כחודשיים, בטענה שמרכז הקשר עמוס ואין מקום ועליו להמתין בתור. לטענתו, לא הגיש כל בקשה בענין זה בזמן אמת, כיון שהאמין לדברי פקידת הסעד שדחתה אותו בלך ושוב, כאשר כל הזמן אמרה לו שאין מקום למפגש והבטיחה, שכאשר יהיה מקום הוא יפגוש את בתו, אך היא לא אמרה לו שזה יקח חודש חודשיים. לדבריו, אילו היא היתה אומרת לו שהוא לא יראה את בתו חודשיים, היה פונה לבית המשפט, אך כל פעם היא אמרה לו לחכות ימים או שבוע.

11. טל גופנא עובדת סוציאלית ומרכזת צוות בנתבעת, הצהירה כי נושא סמכויות הסדרי הראיה בענייניו של התובע ובתו הקטנה בהתאם לפסק דין של בית המשפט לענייני משפחה מיום 12.4.05 הועבר לטיפול הנתבעת בשנת 2005, שם נקבע כי הקטינה תהיה במשמורת האם, ולנתבעת סמכויות בענין הסדרי הראיה. הטיפול בנושא הועבר לפקידת הסעד וסדרי הדין דבורה וגמן, שעל פי דווחים מיום 21.9.05 ההורים טענו שאינם זקוקים להתערבות הרווחה, ועד שנת 2007 לא נדרש טיפול.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-10-46665-10 ברכה נ' משרד הרווחה חולון

תיק חיצוני:

- 1
- 2 12. הדין בבית המשפט ביום 28.1.07 התנהל לאור תלונת האם נגד התובע בחשד לכך שהוא מכה את
- 3 הקטינה ובית המשפט החליט על קביעת הסדרי ראייה בין התובע לבת במרכז הקשר עד לבירור
- 4 התלונה. לטענתה נערכו המפגשים בין האב לבתו במרכז הקשר על פי הנחיות ופיקוח הנתבעת, וביום
- 5 21.10.07 נתנה הודעה ממשרתת ישראל על סיום החקירה בעניינו של התובע, והתיק נסגר כיון שלא
- 6 נמצאו ראיות להעמידו לדין.
- 7
- 8 13. בחקירתה העידה טל גופנא שאין לה מסמכים בהם נקבע צו הרחקה ל 45 יום, שאינה יודעת
- 9 אודות שיחות טלפון שהתקיימו בין התובע לבין מי מטעם הנתבעת. לשאלה מדוע לא העבירו את
- 10 התסקיר לבית המשפט תוך 45 יום כפי שנקבע בהחלטה, השיבה שמבחינתה, המטרה היא השגת טובת
- 11 הילד וזה יותר חשוב מדיווח לבית המשפט. כן השיבה שלפעמים הנתבעת מגישה תסקיר שמסכם
- 12 תקופה של עבודה ועשייה ולטענתה, גם לבית המשפט יותר חשוב "שיפעלו מאשר שיכתבו לבית
- 13 המשפט" (עמוד 5 שורות 11-3).
- 14
- 15 טל גופנא נשאלה מדוע לא ניתן לתובע לראות את הילדה באופן רגיל עם סיום התלונה במשטרה, והיא
- 16 השיבה שכאשר המשטרה מסיימת את החקירה היא מעבירה אותה לפרקליטות והנתבעת מחכה
- 17 לסיום ההליך בפרקליטות "אז אנו לפעמים מתחילים קצת עם התאריכים לפי כיון ההתרשמות שזה
- 18 הולך" (עמוד 5 שורות 31-27).
- 19
- 20 14. דבורה וגמן ששמשה כפקידת סעד לסדרי דין בנתבעת וקיבלה את התיק של התובע לטיפול,
- 21 העידה בחקירתה שאינה זוכרת שיחות עם התובע, ואם היא לא שלחה בזמן (תוך 45 יום) את התסקיר
- 22 בהתאם להחלטת בית המשפט, זה בגלל שהטיפול לקח זמן עד שהיה לה מה לכתוב (עמוד 7 שורות 6-
- 23 9).
- 24
- 25
- 26 15. מהעדויות והראיות שהובאו לפני עולה, שהנתבעת, בין כפקיד בית המשפט ובין בתפקידה כלשכת
- 27 הרווחה בעיריית חולון, אמורה היתה לטפל בהסדרי הראיה שבועיים בין התובע לבתו ולפעול בהתאם
- 28 להחלטות בית המשפט. בין היתר היה עליה להגיש תסקיר לבית המשפט תוך 45 יום, אך היא עשתה
- 29 זאת תוך 8 חודשים. לטענת הגב' וגמן "זה לקח זמן". תשובה זו הינה בעלמא ואינה משכנעת. כדי לא
- 30 לקיים את החלטות בית המשפט בעניינים שהם בנפשו של אב שרוצה לראות את בתו, צריך נימוק
- 31 סביר ברמה הגבוהה ביותר ורציני לעיכוב של למעלה מחצי שנה בהגשת התסקיר, נימוק כזה חייב
- 32 שיהיה רשום בתיק התובע אצל הנתבעת, ואין לקבל תשובה שפקידת הסעד וסדרי הדין לא זוכרת
- 33 מדוע התסקיר ערך זמן כה רב. ככל שהתסקיר היה מוגש בזמן יתכן שהיה מצטמצם הפער בין הזמן
- 34 הארוך שהתובע אמור היה לראות את בתו בלשכת הקשר, לבין הזמן שזה ארך בפועל.
- 35

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 14-10-46665-10 ברכה נ' משרד הרווחה חולון

תיק חיצוני:

16. אני מודעת לכך שהחלטת בית המשפט קבעה גם, שיש להמתין לתוצאות החקירה במשטרה וזו ארכה עד חודש יולי 2007, אך גם אז לפי דברי הגב' גופנא, היא המשיכה להמתין לסיום ההליך בפרקליטות כשהחלטת בית המשפט קבעה מפורשת שיש להמתין רק לבירור התלונה במשטרה.

מעדותה של גב' גופנא עולה, שהנתבעת עושה כרצונה במפורט בהחלטות בית המשפט, היא העידה שהנתבעת נותנת המלצות לטווח ארוך מזה שנקבע בהחלטת בית המשפט. לטענתה, משום שטובת הילד חשובה מהחלטות בית המשפט ודיווח לבית המשפט בהתאם להחלטותיו. בית המשפט לענייני המשפחה קבע את קביעותיו מתוך התחשבות גם בטובת הילד ובשיקולים נוספים שהם נר לרגליו. אמנם הנתבעת, כפי שהיא טוענת, הנה פקיד בית המשפט, אך עליה למלא את הוראות בית המשפט בתפקידה זה.

אני מקבלת את טענת התובע שהנתבעת התרשלה באי מילוי הוראות בית המשפט.

17. טענה נוספת של התובע הינה, שלטענת הנתבעת מפאת עומס במקום המפגש, במשך חודשים שלמים לא ראה את בתו. הנתבעת בכתב הגנתה טענה בסעיף 5 שהיא פעלה במסגרת החוק בהתאם להוראות בית המשפט ובהתאם לעומסים בהם נמצאות פקידות הסעד. אין לקבל טענה זו, בית המשפט קבע הסדרי ראייה שגם הם לטובת הילד ולטובת התובע, ואין להפר אותם בגלל טענות לעומסים שלא הוכחו כלל. היה על הנתבעת לדאוג שהתובע יראה את בתו בהתאם להסדרי הראייה שנקבעו, ולא להפר אותם ויהי מה. אני מקבלת את הטענה הזו של התובע.

סוף דבר

אני מקבלת את התביעה בחלקה וקובעת שהנתבעת התרשלה בכך שלא אפשרה לתובע לראות את בתו תקופות ארוכות בניגוד להחלטה שיפוטית, הנתבעת התרשלה בהגישה את תסקיר המבחן לאחר 8 חודשים בניגוד להחלטת ביהמ"ש, להגישו לאחר 45 יום. בכך מנעה ממנו אפשרות להגיש בקשה לשינוי הסדרי ראייה לביהמ"ש.

אני קובעת שהנתבעת תשלם לתובע פיצויים בגין עגמת נפש 15,000 ש"ח. סכום זה יהיה צמוד ונושא ריבית החל מיום מתן פסה"ד.

כן תשלם הנתבעת לתובע הוצאות אגרה יחסיות ובנוסף הוצאות בסך 1,000 ₪.

ניתן היום, ט"ו אדר א' תשע"ו, 24 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 46665-10-14 ברכה נ' משרד הרווחה חולון

תיק חיצוני:

אושרי פרוסט-פרנקל, שופטת בכירה

1
2
3
4